

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 192/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Humenné v konaní sp. zn. 17 C 48/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. apríla 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 17 C 48/2010.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd vo veci sťažovateľa ako žalobcu proti žalovanému Bytovému družstvu Humenné rozsudkom č. k. 17 C 48/2010-443 z 22. novembra 2016 zamietol žalobu sťažovateľa a priznal žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozhodol o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu tak, že rozsudkom č. k. 3 Co 26/2017-447 zo 4. mája 2017 potvrdil rozsudok okresného súdu.

3. Sťažovateľ uvádza, že „sa permanentne sťažoval na nečinnosť súdu“ a tiež, že „podal predsedníčke okresného súdu v poradí druhú sťažnosť a žiadal, aby súd... konal vo veci bez zbytočných prietahov“.

3.1 Sťažovateľ záverom navrhol: „Na základe v texte sťažnosti uvedených skutočností a dôkazov v prílohách žalobca navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky, po oboznámení sa s obsahom sťažnosti v zákonom stanovenom rozsahu túto predbežne prerokoval, vyhodnotil ju ako dôvodnú a prijal na ďalšie konanie.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Ústavný súd k sťažnosti sťažovateľa predovšetkým uvádza, že sťažovateľ v petite sťažnosti neoznačil konkrétne články ústavy ani v obsahu sťažnosti neuvádza argumentáciu

alebo odôvodnenie jeho názoru o porušení konkrétnych článkov ústavy (požiadavka plynúca z čl. 127 ústavy a § 20 a § 49 zákona o ústavnom súde).

5.1 Ďalej ústavný súd uvádza, že sťažovateľ k svojmu podaniu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie jeho osoby pred ústavným súdom advokátom (požiadavka plynúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a ani nepreukázal majetkové pomery pre účely rozhodnutia ústavného súdu o ďalšom postupe v otázke ustanovenia advokáta ústavným súdom.

5.2 Pokiaľ sťažovateľ v obsahu sťažnosti namieta postup okresného súdu a prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov, ústavný súd uvádza, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu bolo konanie pred okresným súdom i krajským súdom právoplatne skončené. Účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“ (pozri II. ÚS 26/95), a teda právna neistota sťažovateľa bola v čase podania sťažnosti ústavnému súdu odstránená.

6. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí a zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2018